

JAROSLAV HUTÁREK

Jaroslav Hutárek se narodil 8. 6. 1928 v Pršticích. Žil v dřevěném domě společně s rodiči a se svými 10 sourozenci. Jeho rodina nebyla v Pršticích vítána jak z politických důvodů (otec byl členem komunistické strany), tak kvůli faktu, že se sem jeho otec přišel a neměl domovské právo. Matka a otec museli těžce pracovat, aby si mohli dovolit alespoň základní jídlo pro celou rodinu. V roce 1934 byl jejich dům během povodně vytopen. Jaroslavův otec šel zachraňovat zásoby a dobytek. Kvůli tomuto incidentu onemocněl a v roce 1937 zemřel. Jaroslavovi v té době bylo pouhých 9 let. Jaroslav navštěvoval 5 let obecní školu ve vesnici, kde bydlel. Poté přestoupil do měšťanské školy v Dolních Kounicích. Do školy chodil pěšky za každého počasí. Díky své starší sestře, která si vzala za manžela stolaře, se k němu dostal na dva roky do učení. Když začala válka, bylo Jaroslavovi 11 let. Všichni obyvatelé protektorátu, kteří byli narozeni v roce 1924, museli povinně nastoupit na nucené práce v Německu. Jaroslavovu sestru narozenou v tomto roce nucené nasazení minulo. Byla od něho osvobozena, jelikož ovdovělá matka by se bez její pomoci sama nedokázala o rodinu postarat. Během války se rodina ukrývala ve sklepech - buď ve vlastním nebo u sousedů. Když dostala Rudá armáda za úkol dobýt Brno, v domě Hutárkových se usadila část štábu. Vojáci si zde zřídili základnu, ze které plánovali postup dalších vojenských operací. Bombardování se nakonec nevyhnul ani dům Hutárkových, naštěstí nedostal přímý zásah, avšak blízká detonace mu pohnula střechou. Jaroslav i jeho bratr pomáhali Rudé armádě v místním zámku, kde byla zřízena polní nemocnice. Pomáhali v kuchyni nebo ošetřovali raněné vojáky a obyvatele okolních obcí. Po skončení války nastoupil Jaroslav do základní vojenské služby a byl jako jeden z mála vybrán do poddůstojnické školy v Táboře. Po ukončení studia byl vybrán do důstojnické školy v Orlických horách. Poté byl převelen zpátky do Brna s hodností četaře. U armády zůstal až do důchodu. Se svojí budoucí ženou se seznámili ve vlaku - oba dva pravidelně dojížděli do Brna za prací. Kvůli pracovním povinnostem a Jaroslavě službě v armádě se nemohli vídat tak často, jak by si přáli. I přes tuto překážku jim vzájemný vztah vydržel. Po několika letech uzavřeli manželství a brzy se jim narodila první a jediná dcera Dana.